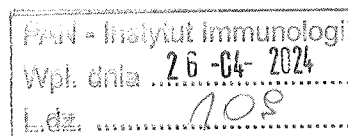

RADA DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

DRKN.Z6.400.92.2022

DECYZJA

z dnia 26 lutego 2024 r.

Na podstawie art. 193 ust. 4 w związku z art. 224 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Rada Doskonałości Naukowej po rozpatrzeniu odwołania dr Marzanny Łusiak-Szelachowskiej od decyzji nr 4/e-214/2023 Rady Naukowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda PAN we Wrocławiu z dnia 15 czerwca 2023 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne, postanawia utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję, której dotyczy odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 6 czerwca 2022 r. dr Marzanna Łusiak-Szelachowska wystąpiła do podmiotu habilitującego za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej o nadanie jej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne. Rada Doskonałości Naukowej jako jednostkę habilitującą wyznaczyła Radę Naukową Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda PAN we Wrocławiu. Decyzją nr nr 4/e-214/2023 z dnia 15 czerwca 2023 r. podmiot habilitujący odmówił Stronie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne. Dr Marzanna Łusiak-Szelachowska wniosła do Rady Doskonałości Naukowej odwołanie od tejże decyzji.

Na etapie postępowania odwoławczego Rada Doskonałości Naukowej powołała dwóch recenzentów, którzy przygotowali swoje opinie w postępowaniu odwoławczym. Jedna opinia była pozytywna a druga negatywna. Recenzentami w postępowaniu odwoławczym byli: prof. dr hab. Michał Obuchowski (Gdański Uniwersytet Medyczny) – N, prof. dr hab. Renata Anna Urban-

Chmiel (Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie) – P. Przedmiotowa decyzja Rady Doskonałości Naukowej została podjęta po wnikliwym przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Organ nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, gdyż odpowiada ona obowiązującym przepisom. Odwołanie skierowane zostało do Zespołu Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, który po zapoznaniu się z odwołaniem i zgromadzonym materiałem dowodowym zagłosował za utrzymaniem w mocy zaskarżonej decyzji (wynik głosowania z dnia 20 lutego 2024 r.: za utrzymaniem w mocy zaskarżonej decyzji - 16 głosy, za uchyleniem – 0 głosów, wstrzymujących się – 2 głosy). Prezydium Rady Doskonałości Naukowej, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Zespołu oraz zgromadzonym materiałem dowodowym, podjęło decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej uchwały (wynik głosowania z dnia 26 lutego 2024 r.: za utrzymaniem w mocy zaskarżonej decyzji – 12 głosów, za uchyleniem – 0 głosów, wstrzymujących się – 0 głosów).

Zgodnie z art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce:

1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:
 - 1) posiada stopień doktora;
 - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

Postępowanie habilitacyjne dr Marzanny Łusiak-Szelachowskiej toczyło się w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. L. Hirszfelda PAN we Wrocławiu. Należy podkreślić, że wszystkie procedury formalne były przeprowadzone prawidłowo, a dokumentacja sporządzona

przed podmiot habilitujący jest wyczerpująca i wyjątkowo starannie przygotowana. W całej procedurze nie można się doszukać żadnych uchybień formalnych.

W dniu 13 października 2022 r. Rada Naukowa podmiotu habilitującego wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego wnioskodawczyni. Następnie, 8 grudnia 2022 r. Rada ta powołała komisję habilitacyjną w składzie:

Prof. dr hab. Tadeusz Kaczorowski – Uniwersytet Gdański – przewodniczący

Dr hab. Bożena Nejman-Faleńczyk – Uniwersytet Gdański – recenzentka

Dr hab. Lidia Piechowicz – Gdański Uniwersytet Medyczny – recenzentka

Dr hab. Monika Radlińska – Uniwersytet Warszawski – recenzentka

Prof. dr hab. Antoni Różalski – Uniwersytet Łódzki – recenzent

Dr hab. Bogumiła Szponar – Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej – sekretarz

Dr hab. Anna Pawlik – Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej – członek

Główną tematyką badawczą Kandydatki jest zastosowanie bakteriofagów (wirusów zakażających komórki bakteryjne) w zwalczaniu infekcji bakteryjnych u ludzi. Kandydatka jest zatrudniona na etacie naukowo-technicznym.

W postępowaniu habilitacyjnym, trzy recenzje były pozytywne (dr hab. Nejman-Faleńczyk, dr hab. Piechowicz, prof. Różalski) natomiast jedna kończy się negatywnym wnioskiem (dr hab. Radlińska). O ile wszyscy recenzenci pozytywnie ocenili poziom merytoryczny prac naukowych Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej, o tyle wątpliwości wzbudził faktyczny wkład Habilitantki w powstanie prac wielo-autorskich, co z jednej strony było trudne do oszacowania na podstawie załączonych oświadczeń autorów, ale z drugiej strony pani dr M. Łusiak-Szelachowska jest pierwszą autorką w 3 publikacjach zaś drugą autorką w 2 publikacjach. Jeszcze większą kontrowersję wzbudziło spełnienie przez Habilitantkę warunku istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej. Pani dr M. Łusiak-Szelachowska odbyła tylko jeden, krótki (miesięczny) staż w Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie - jak sama wskazała w autoreferacie – zapoznała się z różnymi technikami badawczymi. Rezultatem tego stażu była jedna praca przeglądowa. Członkowie komisji poddali w wątpliwość czy był to zatem staż naukowy, a nie szkoleniowy, a także czy była to istotna aktywność naukowa Kandydatki. Ostatecznie, podczas posiedzenia w dniu 16 marca 2023 r., po przeprowadzonej wyczerpującej dyskusji, komisja habilitacyjna poparła wniosek Kandydatki o nadanie stopnia dr hab. stosunkiem głosów 4-ZA oraz 3-NIE (nie było głosów wstrzymujących się).

Następnie wniosek rozpatrywany był przez Radę Naukową Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. L. Hirszfelda PAN we Wrocławiu na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2023 r. Przeprowadzona została dyskusja, w której padały zarówno głosy krytyczne, jak też popierające

wniosek Kandydatki. Dyskusja była rzetelna i wyczerpująca. Główne wypowiedzi krytyczne pojawiające się podczas dyskusji dotyczyły tych samych wątpliwości, jakie podniosła komisja habilitacyjna. Podnoszono argument, że prawdopodobnie Kandydatka wykonywała techniczną część badań raczej niż odgrywała kluczową rolę w opracowaniu koncepcji badań i interpretacji wyników oraz wyciąganiu wniosków. Wskazywano także, że Habilitantka nie kierowała do tej pory żadnym grantem. Po dyskusji, w wyniku przeprowadzonego głosowania w sprawie nadania stopnia dr hab., Rada Naukowa odmówiła nadania stopnia dr hab. Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej (wynik głosowania: 11-ZA, 15-NIE, 6-WSTRZ. SIĘ).

Od uchwały odmawiającej nadania stopnia dr hab. Kandydata odwołała się do Rady Doskonałości Naukowej, za pośrednictwem podmiotu habilitującego. W swojej opinii, Rada Naukowa Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. L. Hirszfelda PAN we Wrocławiu podtrzymała swoje stanowisko o braku zasadności nadania Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej stopnia dr hab.

Kandydatka w swoim odwołaniu podała następujące, główne argumenty, świadczące Jej zdaniem o niewłaściwej decyzji Rady Naukowej z 15 czerwca 2023 r.

1. Brak przeprowadzenia drugiego głosowania w sprawie odmowy nadania stopnia dr hab., po głosowaniu, w którym wniosek o nadanie stopnia dr hab. nie uzyskał poparcia.
2. Fakt, że Rada Naukowa najpierw zgodziła się na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, a następnie odmówiła nadania stopnia dr hab. mimo pozytywnej opinii komisji habilitacyjnej.
3. Wiodący udział Habilitantki w publikacjach stanowiących jej osiągnięcie naukowe, który dokładnie opisała w odwołaniu, wskazując jednocześnie bardziej precyzyjnie udziały pozostałych współautorów.
4. Wykonywanie skomplikowanych analiz ilościowych przy określaniu stopnia inaktywacji bakteriofagów podczas procedur terapii fagowej.
5. Brak możliwości odbycia stażu naukowego w innym ośrodku, ze względu na to, że Instytut, w którym jest zatrudniona jest unikatową placówką naukową na Świecie w zakresie tematyki Jej badań, co wskazuje na brak możliwości rozwoju naukowego w innym ośrodku.
6. Powstanie publikacji przeglądowej w wyniku odbytego miesięcznego stażu w Uniwersytecie Wrocławskim.
7. Brak ustawowego wymogu kierowania grantem naukowym przez kandydatów do stopnia dr hab.

Recenzentami odwołania Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej byli:

Prof. dr hab. Renata Urban-Chmiel – Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

Prof. dr hab. Michał Obuchowski – Gdański Uniwersytet Medyczny

Recenzja Pani prof. Urban-Chmiel kończy się wnioskiem popierającym odwołanie Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej, natomiast recenzja Pana prof. Obuchowskiego jest negatywna. Należy zaznaczyć, że Pani prof. Urban-Chmiel tylko w minimalnym stopniu odniosła się do konkretnych zarzutów wskazanych przez Habilitantkę w odwołaniu oraz do prawidłowości postępowania habilitacyjnego. Przedstawiła raczej swoją własną ocenę osiągnięć Kandydatki oraz Jej aktywności naukowej, która kończy się wnioskiem o spełnieniu – zdaniem Recenzentki - przez Panią dr M. Łusiak-Szelachowską wymagań do stopnia dr hab. Z kolei Pan prof. Obuchowski odniósł się bardzo konkretnie do zarzutów stawianych przez Kandydatkę i przedstawił swoją opinię na temat ich zasadności.

Rada Doskonałości Naukowej przeanalizowała wszystkie materiały stanowiące materiał dowodowy, w tym wspomniane wyżej recenzje. W stosunku do zarzutów Kandydatki skierowanych pod adresem Rady Naukowej, zdaniem Rady Doskonałości Naukowej należy stwierdzić, że:

1. Przeprowadzenie drugiego głosowania w sprawie odmowy nadania stopnia dr hab. po głosowaniu, w którym wniosek o nadanie stopnia dr hab. nie uzyskał poparcia, nie jest konieczne na mocy obecnie obowiązujących przepisów. Zgodnie z Regulaminem Rady Naukowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. L. Hirszfelda PAN we Wrocławiu, uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów, jeżeli inne przepisy nie stanowią inaczej. W tym przypadku, poddany pod głosowanie wniosek o nadanie dr M. Łusiak-Szelachowskiej stopnia dr hab. nie uzyskał poparcia (wynik głosowania: 11-ZA, 15-NIE, 6-WSTRZ. SIĘ), co należało uznać za równoznaczne z odmową nadania tego stopnia. Nie można się zatem w tym względzie doszukać błędu formalnego. Jest to zgodne z opinią recenzenta, prof. Obuchowskiego. Konieczność przeprowadzenia dodatkowego głosowania, o którym pisze Kandydatka w odwołaniu, dotyczyła postępowań prowadzonych według przepisów ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także odpowiedniego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, która to ustawa i rozporządzenie przestały obowiązywać w stosunku do wniosków habilitacyjnych złożonych po 30 września 2019 r.

2. Fakt, że Rada Naukowa zgodziła się na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego (wynik głosowania: 31-ZA, 3-NIE, 2-WSTRZ. SIĘ) w żaden sposób nie implikuje poparcia wniosku o nadanie stopnia dr hab. Tego zdania jest również recenzent, prof. Obuchowski. W rzeczywistości, zgoda na przeprowadzenie konkretnego postępowania habilitacyjnego oznacza jedynie to, że Rada czuje się kompetentna merytorycznie do procedowania złożonego wniosku o nadanie stopnia dr hab.

3. Odnośnie zarzutu, że Rada Naukowa niewłaściwie oceniła wkład Habilitantki w powstanie poszczególnych publikacji, a także przedstawienia dodatkowych opisów wkładu Jej i pozostałych autorów, Rada Doskonałości Naukowej zgadza się w pełni z opinią prof. Obuchowskiego (recenzenta odwołania), który napisał: „Odnosząc się do komentarzy dr M. Łusiak-Szelachowskiej w stosunku do braków i niedociągnięć rozprawy habilitacyjnej należy podkreślić, że w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego analizuje się zawartość dokumentacji złożonej przez zainteresowaną osobę podczas wszczynania wyżej wymienionej procedury. Podkreślić należy również, że po stronie osoby wnioskującej znajduje się obowiązek takiego zredagowania dokumentacji, aby Komisja Habilitacyjna oraz Rada Naukowa nie miały wątpliwości co do istotności osiągnięcia. Niedopuszczalne jest również redagowanie ww. dokumentacji podczas postępowania. Opis wkładu wnioskodawczyni w osiągnięcia naukowe jest opisany w złożonej dokumentacji (jako oświadczenia współautorów) i tylko taki może być rozpatrywany. Nowy opis, podany w odwołaniu, nie jest tożsamy z pierwotnym i nie może być wzięty pod uwagę”.

4. Habilitantka w odwołaniu podnosi, że wykonywała skomplikowane analizy ilościowe, w szczególności określanie współczynnika K, wskazującego na stopień inaktywacji bakteriofagów. Jednakże twierdzenie o poziomie złożoności takich analiz można podważyć patrząc na sposób obliczania tego współczynnika. Jak podaje sama Kandydatka, co jest zgodne z literaturą, współczynnik ten określony jest wzorem: $K = 2.3 \times (D/T) \times \log (P_0/P_t)$, gdzie D oznacza odwrotność rozcieńczenia surowicy, T oznacza czas reakcji bakteriofaga z surowicą, P_0 oznacza miano bakteriofaga na początku reakcji bakteriofaga z surowicą, zaś P_t oznacza miano bakteriofaga na po czasie T reakcji bakteriofaga z surowicą. Ponieważ rozcieńczenie surowicy jest wykonywane przez eksperymentatora i jest rutynową procedurą, tak samo jak oznaczanie miana bakteriofagów jest podstawową techniką mikrobiologiczną, bardzo trudno jest uznać wyznaczenie współczynnika K za „skomplikowaną analizę ilościową”. W związku z tym, użyty przez Habilitantkę argument nie jest przekonujący.

5. Niezasadny jest argument o braku możliwości odbycia stażu naukowego w innym ośrodku, ze względu na to, że Instytut, w którym jest zatrudniona Habilitantka jest unikatową placówką naukową na Świecie w zakresie tematyki Jej badań. Po pierwsze trudno zgodzić się merytorycznie z taką oceną stanu faktycznego przez Kandydatkę, jako że aktualnie publikowane są bardzo liczne artykuły dotyczące wspomnianej tematyki, pochodzące z jednostek naukowych z całego świata. Po drugie, odbycie stażu naukowego wcale nie musi dotyczyć tematyki, którą dana osoba zajmuje się od wielu lat. Wręcz przeciwnie, w rozwoju naukowym wskazana jest zmiana tematyki badawczej i poszerzenie horyzontów naukowych, zdobywanie nowych doświadczeń, umiejętności prowadzenia prac naukowych w zakresie różnych tematów, itd.

6. Ocena istotności aktywności naukowej habilitantów należy dyskrecjonalnie do podmiotu habilitującego, zatem w tym zakresie nie można odmówić Radzie Naukowej prawa do własnej oceny spełnienia wymogu ustawowego. W tym przypadku, podjęta została na posiedzeniu Rady Naukowej rzeczowa i dogłębna dyskusja, podczas której padały argumenty zarówno popierające wniosek jak i komentarze krytyczne. W ostatecznym głosowaniu wniosek o nadanie stopnia dr hab. dr M. Łusiak-Szelachowskiej nie uzyskał jednak poparcia, niemniej nie można zarzucić Radzie Naukowej żadnej nieprawidłowości w procedowaniu tego wniosku.

7. Argument braku ustawowego wymogu kierowania grantem naukowym przez kandydatów do stopnia dr hab. jest zasadny. Faktycznie, brak kierowania grantem nie może on być podstawą do odmowy nadania stopnia dr hab. Niemniej, z protokołu z posiedzenia Rady Naukowej w dniu 15 czerwca 2023 r. wynika, że o odmowie poparcia wniosku habilitantki zdecydowały przede wszystkim inne argumenty, a nie wyłącznie brak kierowania grantem przez Habilitantkę.

Podsumowując Rada Doskonałości Naukowej zgadza się z opinią recenzenta odwołania, Pana prof. Obuchowskiego, o braku zasadności odwołania Pani dr M. Łusiak-Szelachowskiej od uchwały Rady Naukowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. L. Hirszfelda PAN we Wrocławiu odmawiającej nadania Kandydatce stopnia dr hab. Pozytywna opinia drugiego recenzenta, Pani prof. Urban-Chmiel, jest oparta głównie na Jej własnej ocenie osiągnięć Kandydatki, nie zaś na dogłębnej analizie zarzutów podniesionych w odwołaniu. Należy zaznaczyć, że Rada Naukowa miała prawo i obowiązek dokonania własnej oceny osiągnięć i aktywności naukowej Habilitantki. Rada ta dokonała tego rzetelnie, przeprowadzona została dogłębna dyskusja, a wszystkie procedury przebiegały prawidłowo.

Rada Doskonałości Naukowej popiera negatywne opinie wyrażone powyżej, jak również przychyła się do negatywnych recenzji sporządzonych przed organem I instancji.

Warto również przytoczyć fragmenty orzecznictwa sądów administracyjnych odnoszących się do kontroli postępowania administracyjnego związanego z postępowaniem przed Centralną Komisją do Spraw Stopni i Tytułów, które to odnoszą się odpowiedni do przedmiotowej sprawy: „Decyzja Centralnej Komisji jest uchwałą podejmowaną przez określone gremium i to w głosowaniu tajnym. Głosowanie to jest przy tym tajne zarówno dla kandydata, jak i dla członków Komisji. Z tego powodu uzasadnienie decyzji musi cechować pewną ogólnikowość, gdyż zapadłe w omawianym trybie rozstrzygnięcie stanowi pewną wypadkową szeregu ocen i poglądów, niekoniecznie podzielanych w całości przez całe gremium. W orzecznictwie NSA wielokrotnie wskazywano, że uzasadnienie decyzji Centralnej Komisji nie może być wyczerpujące i nie musi ściśle odpowiadać wymogom art. 107 § 3 k.p.a.” (vide wyroki NSA: z 10 grudnia 2009 r., sygn. akt I OSK 902/09 i z 27 kwietnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1226/09). „Sąd w składzie orzekającym w

niniejszej sprawie w pełni podziela powyższe stanowisko, iż powodów rozstrzygnięcia podjętego w trybie tajnego głosowania nie da się przedstawić w formie uzasadnienia, o jakim mowa w art. 107 § 3 k.p.a., a tym samym ograniczenie uzasadnienia wydanej w niniejszej sprawie decyzji Centralnej Komisji z 25 marca 2019 r. nie stanowi naruszenia tego przepisu postępowania. Dodać przy tym należy, że decyzja ta posiada oparcie, o czym była mowa wyżej, w znajdującym się w aktach sprawy materiale dowodowym. Główne powody nieuwzględnienia odwołania, wprowadzicie w sposób syntetyczny, lecz zostały w niej podane”.

Wobec powyższego orzeka się jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Może ona zostać zaskarżona przez stronę, z powodu jej niezgodności z prawem, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

W przypadku, gdy strona zdecyduje się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na tę decyzję bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. W przypadku zaskarżenia decyzji do Sądu należy uiszczyć wpis sądowy w wysokości 200 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Strona może we wniosku wskazać adwokata lub radcę prawnego. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata lub radcę prawnego, właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem lub radcą prawnym, wyznaczy adwokata lub radcę prawnego wskazanego przez stronę. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata lub radcy

prawnego. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje albo w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania albo w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane albo w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania, albo w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania. Adwokata lub radcę prawnego można ustanowić dla strony, która nie zatrudnia lub nie pozostaje w innym stosunku prawnym z adwokatem lub radcą prawnym. Nie dotyczy to adwokata lub radcy prawnego ustanowionego na podstawie przepisów o prawie pomocy. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Przyznanie prawa pomocy nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów postępowania, jeżeli obowiązek taki wynika z innych przepisów. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem lub radcą prawnym. Oświadczenia, o których mowa powyżej, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie sądu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Postanowienie o przyznaniu, cofnięciu, odmowie przyznania prawa pomocy albo umorzeniu postępowania w sprawie przyznania prawa pomocy doręcza się stronie, która złożyła wniosek. Środek zaskarżenia przysługuje wyłącznie wnioskodawcy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego. Jeżeli oświadczenie strony zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 252, okaże się niewystarczające do oceny jej rzeczywistego stanu majątkowego i możliwości płatniczych oraz stanu rodzinnego lub budzi

wątpliwości, strona jest obowiązana złożyć na wezwanie, w określonym terminie, dodatkowe oświadczenie lub przedłożyć dokumenty źródłowe dotyczące jej stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego. Wzór wniosku określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. poz. 1257 z późn. zm.). Wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został złożony na urzędowym formularzu lub którego braków strona nie uzupełniła w określonym terminie, pozostawia się bez rozpoznania. Urzędowe formularze udostępnia się nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnia się ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych.

prof. dr hab. Bronisław Sitek
Przewodniczący
Rady Doskonałości Naukowej
/-podpis elektroniczny/

Otrzymuje:

- dr hab. Marzanna Łusiak-Szelachowska

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych:

1. Administratorem danych osobowych w ramach złożonej skargi, wniosku, skierowanego pisma jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej (Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa, XXIV piętro). Kontakt do Administratora jest możliwy w następujący sposób:

- a) listownie na adres: Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa, XXIV piętro,
- b) za pośrednictwem email: kancelaria@rdn.gov.pl
- c) telefonicznie pod nr 22 656 60 98

2. Administrator wyznaczył Inspektora ochrony danych z którym w sprawach dotyczących danych osobowych można skontaktować się za pośrednictwem poczty e-mail: iod@rdn.gov.pl lub osobiście po uprzednim umówieniu terminu za pośrednictwem sekretariatu Dyrektora Biura.

3. Celem przetwarzania danych jest:

- a) rozpatrzenie złożonej skargi, wniosku, pisma
- b) zawiadomienie o sposobie załatwienia sprawy,

c) przekazanie dokumentacji do archiwum.

4. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej: RODO), tj. dla wypełnienia prawnego obowiązku ciążącego na administratorze, w związku z obowiązkami określonymi w prawie krajowym:

a) obowiązek prawny wynikający z przepisów Działu VIII ustawy z 14.6.1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności art. 237-

238 KPA oraz z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 8.1.2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania

i rozpatrywania skarg i wniosków – na podstawie tych przepisów mamy obowiązek rozpatrzenia złożonej skargi, wniosku, pisma i zawiadomienia skarżącego o sposobie ich załatwienia;

b) obowiązek prawny wynikający z przepisów Działu I ustawy z 14.6.1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności art. 35-

38 KPA;

c) obowiązek prawny wynikający z art. 5-

6 ustawy z 14.7.1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym

i archiwach – na podstawie tych przepisów mamy obowiązek zarchiwizowania sprawy.

5. W związku z obowiązkiem rozpatrzenia skargi, wniosku, odniesieniem się do pisma i zawiadomienia o sposobie ich załatwienia dane osobowe skarżącego, wnioskodawcy, składającego pismo zawarte w skardze, wniosku, piśmie będą przetwarzane przez czas rozpatrywania skargi, wniosku, pisma. W związku z obowiązkiem archiwizowania dane osobowe skarżącego, wnioskodawcy, składającego pismo zawarte w skardze, wniosku, piśmie będą przechowywane wieczyście. Najpierw będą one przechowywane w archiwum zakładowym organu, a po 25 latach będą przekazane do archiwum państwowego.

6. Dostęp do danych osobowych mogą mieć następujący odbiorcy danych:

a) upoważnieni pracownicy Administratora,

b) pracownicy archiwum państwowego, zgodnie z przepisami ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,

7. Osoba, której dane dotyczą może skorzystać wobec Administratora z następujących praw:

a) prawa do żądania dostępu do swoich danych osobowych (art. 15 RODO),

b) prawo do żądania sprostowania danych osobowych (art. 16 RODO),

c) prawa do ograniczenia przetwarzania jej danych w sytuacjach i na zasadach wskazanych w art. 18 RODO lub do ich usunięcia zgodnie z art. 17 RODO („prawo do bycia zapomnianym”),

d) prawa do wniesienia w dowolnym momencie sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją, o którym mowa w art. 21 ust. 1 RODO,

e) prawa wniesienia skargi na przetwarzanie jej danych osobowych przez Administratora do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

8. Składając skargę, wniosek, pismo należy podać imię, nazwisko i adres zamieszkania, bez tych danych skarga, pismo, wniosek nie zostanie rozpatrzona. Podanie danych osobowych w celach wskazanych w pkt 3 jest obowiązkowe i wynika z § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 8.1.2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Podanie innych danych jest dobrowolne.

twierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	6366.75877.159587
Nazwa dokumentu	decyzja RDN utrzymująca w mocy.pdf
Tytuł dokumentu	decyzja RDN utrzymująca w mocy
Sygnatura dokumentu	DRKN.Z6.400.92.2022
Data dokumentu	24.04.2024
Skrót dokumentu	D6A48EC18722ADCFF163E06F6C05FF3989BA2CA4
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	24.04.2024 09:58:53
Podpisane przez	Bronisław Włodzimierz Sitek przewodniczący RDN
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.118.1.1.

Data wydruku: 24.04.2024

Autor wydruku: Waśko Elżbieta (główny specjalista)